

65de Møde.

Fredag den 16. Februar Kl. 13³⁰.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Ministeren for Handel og Industri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov for Færøerne Nr. 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.

I Skrivelser af samme Dato meddeler Indenrigsministeren, at han samme Dag i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Udskydelse af Genforelæggelse af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 317 af 29. November 1930 og

Forslag til Lov om en Ændring i Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 144 af 13. April 1923.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver Ordet til Handelsministeren, for at han kan fremsætte det nye anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov for Færøerne Nr. 115 af 4. April 1928 om Forbud mod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m.* Paa Færøerne har man jo et Slags Spiritusforbud, idet den gældende Lov, Loven af 4. April 1928, i § 1 indeholder en saalydende Bestemmelse:

„Al Handel med og Udskænkning af og overhovedet ethvert Erhverv med berusende Drikke er forbudt.“

Men i samme Lov findes Bestemmelser, hvorefter denne Hovedbestemmelse i høj Grad modificeres, idet den enkelte Person kan forskrive til Færøerne berusende Drikke for sig. I Lovens § 3 hedder det herom bl. a., at

„berusende Drikke, som indføres, maa

ikke udleveres, forinden Modtageren har forevist skriftligt Bevis for at have betalt Skat til Kommunen i den Skattetermin, der ligger forud for Udleveringen“.

Der er altsaa visse Betingelser, der skal opfyldes af den paagældende, som vil indføre Spiritus, før Udlevering kan finde Sted; han skal have betalt sin Skat til Kommunen i den Skattetermin, der ligger forud for Udleveringen. Dette foreslaas noget skærpet, idet Bestemmelsen efter Lovforslaget skulde lyde saaledes:

„Berusende Drikke, som indføres, maa ikke udleveres, forinden Modtageren har forevist skriftligt Bevis for, at han ikke skylder forfalden Skat eller har anden Gæld til Kommunen.“

Man vil se, at der her er en Skærpelse over for den enkelte med Hensyn til Betaling af Skyld til Kommunen, naar vedkommende ønsker at indføre Spiritus.

Jeg skal nu kort gøre Rede for, hvorfor Lovforslaget fremsættes med dette Indhold, der foreslaas at skulle have Gyldighed i en 5-aarig Periode.

Ifølge en Bestemmelse i den gældende Lovs § 10 skulde Loven forelægges til Gennemsyn for Lagtinget i Samlingen 1932 og for Rigsdagen i Samlingen 1932—33. Der blev af Lagtinget i 1931 nedsat et Udvalg paa 7 Medlemmer, en Ædruelighedskommission med den Opgave at undersøge, overveje og fremkomme med Forslag om Bestemmelser og Ændringer i den gældende Lov, altsaa Loven af 4. April 1928, saaledes at Kommissionens Forslag samtidig med Spørgsmaalet om en Revision af Ædruelighedsloven kunde forelægges Lagtinget ved dets Sammentræden i 1932. Denne Ædruelighedskommission paa Færøerne delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet ønskede at bibeholde den nuværende Ædruelighedslov, medens Mindretallet ønskede at gennemføre et Statsmonopol paa Tilvirkning og Forhandling af Spiritus; dog fremsatte Mindretallet ikke noget bestemt formuleret Forslag herom.

Kommissionens Betænkning fremkom i Lagtingssamlingen 1932, og det af Lagtinget til Behandling af Kommissionens Forslag nedsatte Udvalg vedtog derefter enstemmig at indstille, at der gennemførtes en Ændring i § 10 i Loven af 4. April 1928, saaledes at Loven skulde forelægges Lagtinget til Gennemsyn i Samlingen 1933 og forelægges den danske Rigsdag til Gennemsyn i Samlingen 1933—34. Mellemtiden skulde benyttes til at overveje visse Spørgsmaal, som havde en vis Forbindelse med hele